

Łódzki Głos Obywatelski

Pismo poświęcone sprawom własności nieruchomości

Cena prenumeraty wraz z przesyłką
pocztową 2 złote kwartalnie.
Pojedynczy numer 70 groszyADRES REDAKCJI i ADMINISTRACJI
Łódź, Piotrkowska 46, tel. 116-17 i 255-45

Konto czekowe w P. K. O. Nr. 601.120

Wychodzi raz na miesiąc. Ogłoszenia:
wiersz mm jednolamowy 20 gr., w tekście
40 gr. Kolumna ogl. zawiera 4 szpalty№ 1 (112) *W.P. Administracja* Łódź, styczeń 1938 r.

Rok X

Dyrekcja Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Spółki Akcyjnej

podaje do wiadomości swoich Odbiorców energii elektrycznej, że w I okresie 1938 roku nastąpił nowy podział miasta na rewiry inkasowe, wskutek czego może się zdarzyć, że w terminie od 1 do 31 stycznia r. b. inkasenci zgłoszą się do pp. Odbiorców wcześniej lub później niż w terminach dotąd ustalonych.

Dyrekcja Elektrowni uprzejmie prosi o przyjęcie powyższego do wiadomości i potwierdza, że taka zmiana będzie miała miejsce tylko w pierwszym okresie inkasowym. Inkaso za dalsze okresy będzie się odbywało według dat ustalonych w czasie od 1 do 31 stycznia r. b.

Zarazem Dyrekcja zawiadamia pp. Odbiorców, że od dnia 3 stycznia 1938 roku wydawane są personelowi, spełniającemu czynności służbowe na miesiąc

LEGITYMACJE KOLORU B AŻEGO Z FOTOGRAFIAMI,

zaopatrzone w pieczęcie, plomby firmowe oraz podpisy Dyrekcji i zawierające wyszczególnienie funkcji służbowych. Dotychczasowe legitymacje zostały unieważnione, zaś nowe są ważne do końca 1938 roku.

PP. Odbiorców energii elektrycznej uprasza się o żądanie okazania legitymacji służbowej przed rozpoczęciem czynności przez funkcjonariusza elektrowni.

Na niniejsze rozporządzenie Dyrekcja Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Spółki Akcyjnej, specjalnie zwraca uwagę pp. Odbiorców, nadmienając, że za nadużycia osób, niezaopatrzonych w legitymacje Towarzystwa, nie przyjmuje na siebie żadnej odpowiedzialności.

Przepowiednie niestety spełnione

Okazuje się, że w sprawach własności nieruchomości wcale nietrudno być prorokiem: wystarczy pesymizm, a reszta przychodzi sama.

Już w styczniu 1937 r. mocno sceptycznie wypowiedzieliśmy się o dotrzymaniu terminów, mających jakąkolwiek dla własności nieruchomości wartość (p. artykuł „Niechaj żywi nie tracą nadziei” w Nr. 1/1937 r.). Trzeba jednak przyznać, że rzeczywistość daleko prześcignęła czarne horoskopy, które stawialiśmy. Nawet tak daleko idące obawy, jak wyrażone w artykule „Problemy jesienne” z nr. 9 naszego pisma, okazały się uzasadnione i wprost dosłownie wyprorokowane. Wyraziliśmy tam obawę, że cała sprawa likwidacji ochrony lokatorów jak zasłona dymna opadnie, a spoza niej wyłoni się jedynie realny rezultat: prolongata obniżki komornego. Mało tego, likwidacja moratorium hipotecznego, związana i uzasadniana przez projektodawców zniesieniem ochrony lokatorów i restytucją zdolności płatniczej właścicieli nieruchomości, została uchwalona, mimo iż owa zasadnicza przesłanka nie została wcielona w życie a odsunięta na czas najzupełniej nieograniczony. Podziw wprost bierze w jaki sposób Rząd, zaprojektowawszy rozwiązanie pewnego zamkniętego kompleksu zagadnień, związanych z własnością nieruchomości, mógł się zgodzić na tak całkowitą dekompozycję swego planu. Przecież w rezultacie musi to doprowadzić do chaosu zarówno na rynku pie-

niężnym, mieszkaniowym jak i budowlanym. Rozumiemy, że ciała ustawodawcze nie są uzależnione od rządu, ale równocześnie wiemy i to z praktyki życiowej, że wtedy, gdy rządowi bardzo zależy na niektórych ustawach, potrafi on w ten lub inny sposób swych propozycji bronić. Coś tu się więc nie zgadza i, prawdę powiedziawszy, z niecierpliwością wyczekujemy dalszego biegu wypadków, gdyż tak jak sprawa ta załatwiona została, pozostać nie może.

Zdajemy sobie sprawę, że na tragiczny ten dla nas wynik złożyła się cała masa przyczyn zasadniczych, a niejednokrotnie również i dość przypadkowych. Nie można jednak wśród nich pominąć niestety wysoce nieudolnej, a nawet w samych swych założeniach fałszywej taktyki niektórych działaczy na terenie własności nieruchomości, którzy rzekomo się opodatkowali. Nie może tu wypróbowany sposób zrzucenia winy na momenty narodowościowe, jak to czyni jeden z publicystów, wyrazić grupy, która przegrała batalię z kretesem. Wręcz przeciwnie, samo zastosowanie owego niepoważnego chwytu dowodzi zupełnego zatracenia się i chęci wymigania przed oburzoną opinią właścicieli nieruchomości. Panowie ci nie chcą widocznie przyznać się, że popełnili zasadnicze błędy, które musiały się zemścić i zemściły się. Obronę daty 1 grudnia 1937 r. jako przewidzianej na przywrócenie wysokości komornego z 1935 r., zlekce-

ważono, zepchnięto na plan drugo a nawet trzeciorzędny dla iluzorycznej ustawy o stopniowej likwidacji ochrony lokatorów, likwidacji rozkładanej na lata, z terminami niczym niezagwarantowanymi. Pozycję względnie łatwą do obrony i mogącą stanowić realny przyczynek dla częściowej przynajmniej restytucji zdolności płatniczej właścicieli nieruchomości, poświęcono dla przeprowadzenia awanturniczej akcji ofensywnej o cele bezwzględnie słuszne, ale przy dzisiejszym układzie sił społecznych i politycznych nieosiągalne. Sprawę moratorium hipotecznego, związaną z bytem dziesiątków tysięcy właścicieli nieruchomości, puszczaono dosłownie samopas, zapatrzwszy się w wymaginowany obraz idealnego rzekomo roz-

wiązania sprawy własności nieruchomości. Rezultat łatwy był do przewidzenia. Ufortyfikowane pozycje oddano bez walki, możliwych do osiągnięcia celów nie zaatakowano nawet, zaś całą siłę stracono bezpłodnie w walce o cele nieosiągalne. Jeśli jeszcze godamy do tego, że w przedmiej walki wyzbyto się tych wszystkich, którzy mogli personalnie przyczynić się do lepszego rezultatu, obraz będzie kompletny.

Pytanie tylko, czy winowajcy zechcą wyciągnąć konsekwencje. Takie same konsekwencje, jakich oni to właśnie zażądali od działaczy, czynnych w okresie wydania dekretu z 14 listopada 1935 r.

Lokale zwolnione spod ochrony lokatorów

Kilka wyjaśnień w związku z wyłączeniem z ustawy lokali, których najem kończy się po 31. XII. 37 r.

Jak wiadomo z prasy codziennej, izby ustawodawcze odrzuciły wszystkie zaproponowane przez rząd zmiany w ustawie o ochronie lokatorów, zmierzające do jej stopniowej likwidacji. Zwracamy jednakże uwagę, że odrzucenie projektu rządowego nie narusza w niczym mocy dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 listopada 1935 roku, wprowadzającego w ustawie pewne zmiany w kierunku wyłączenia niektórych kategorii lokali spod działania ochrony.

W myśl przepisów wspomnianego dekretu z dniem 1 grudnia 1935 r. wyłączone zostały z ustawy o ochronie lokatorów mieszkania 6-pokojowe z kuchnią i większe, mieszkania mniejsze powstałe z przebudowy tych mieszkań, dokonanej po 1 grudnia 1935 r., lokale przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych (z wyjątkiem lokali zajętych przez przedsiębiorstwa, które zaliczone zostały na rok 1935 do przedsiębiorstw przemysłowych VII i VIII kategorii lub przedsiębiorstw handlowych IV kategorii) oraz budynki lub ich części, których najem ukończy się po dniu 31 grudnia 1937 roku.

To ostatnie postanowienie nabrało skutecznej mocy z dniem 1 stycznia b. r. i odtąd każdy lokal bez względu na wielkość lub rodzaj, a więc czy to mieszkanie jednoizbowe, czy też dwuizbowe lub wszelkie inne, z chwilą opuszczenia go przez dawnego lokatora, zostaje automatycznie wyłączone spod działania ochrony lokatorów.

W tych opróżnionych lokalach stosunek najmu pomiędzy właścicielem domu a nowym lokatorem układać się będzie zupełnie inaczej niż w lokalach korzystających z ochrony i podlegać będzie tylko ogólnym przepisom Kodeksu Zobowiązań o najmie. Wynikają stąd konsekwencje, z których właściciel domu winien sobie należycie zdawać sprawę.

Przed wszystkim przy wynajmowaniu jakiegokol-

wiek lokalu zwolnionego po 1 stycznia r. b. nowemu lokatorowi można się dobrowolnie umówić co do wysokości komornego, przy czym nie ma potrzeby określania czynszu w walucie przedwojennej i ustala go się zwyczajnie w złotych. Oczywiście, ustawowa obniżka komornego nie ma w danym wypadku zastosowania. Umówiona pomiędzy właścicielem domu a lokatorem cena najmu jest dla lokatora wiążąca i nie może on żądać ustalenia wysokości komornego w drodze sądowej, gdyż w sprawach takich przy wolnym najmie sąd nie ingeruje. Jedynie nowa dobrowolna umowa może zmienić poprzednie warunki. Odnajmując lokal można się też umówić co do terminów płatności komornego: w ratach miesięcznych lub kwartalnych, przy czym terminy płatności nie mogą być dowolnie zmieniane, jak to ma miejsce w odniesieniu do lokali, podlegających ustawie o ochronie lokatorów, co do których strony uprawnione są zmienić okresy płatności z kwartalnych na miesięczne w dowolnym czasie.

W umowie najmu można zastrzec także inne warunki, jak zakaz oddawania lokalu w podnajem sublokatorom, ponoszenie przez lokatora kosztów remontu (z wyjątkiem naprawy wad, zagrażających zdrowiu lokatora, które obciążają właściciela domu) i t. p. W stosunku do nowych lokatorów, obejmujących lokal po 1 stycznia właściciel domu odzyskał prawo wypowiedzenia najmu bez jakiegokolwiek powodu. Według zwyczaju uznanego w Łodzi termin wypowiedzenia jest trzymiesięczny na koniec kwartału kalendarzowego. Oczywiście, termin ten można ustalić umownie na okres krótszy lub dłuższy.

Właściciel domu może też w pewnych wypadkach odstąpić od umowy najmu bez wypowiedzenia, przede wszystkim wówczas gdy lokator zalega z zapłatą komornego za dwa okresy (2 miesiące, 2 kwartały i t. d.) Nie ma nawet w tych wypadkach potrzeby upominania się o komorne: gdy lokator z rozpoczęciem drugiego miesiąca lub kwartału nie wpłaca należności, właściciel domu ma prawo wystąpić do sądu o eksmisję.

Zwracamy uwagę, że jeśli chodzi o lokale handlowe lub przemysłowe, to w myśl dekretu Prez. Rz. z dnia 29 września 1936 r. termin ich wypowiedzenia jest ustawowo ograniczony, a mianowicie w okresie do 31 marca 1939 roku wypowiedzenie jest kwartalne, jeżeli najemca zajmuje lokal krócej niż pięć lat, w wypadku zaś gdy najem trwa dłużej niż pięć lat wypowiedzenie musi nastąpić na sześć miesięcy naprzód na koniec kwartału kalendarzowego.

Lokale mieszkalne nie podlegają tym ograniczeniom.

W biurze Centralnego Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi przy ulicy Piotrkowskiej 46 członkowie Stowarzyszenia otrzymać mogą następujące druki:

wykazy nieruchomości

kwitariusze komorniane

wykazy opłat na Fundusz Pracy

opomnienia kanalizacyjne

książeczki obrachunkowe dla dozorców domowych

załączniki do zeznań o dochodzie

wykazy zmian w nieruchomościach

Orzeczenie

Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej w sprawie ustalenia warunków pracy i płacy dozorców domów m. Łodzi na rok 1938

Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza powołana reskrypcją Okręgowego Inspektora Pracy III Okręgu w Łodzi Nr. 130/Łódź-7 z dnia 14 grudnia 1937 roku na zasadzie ustawy z dnia 16. V. 1922 r. w przedmiocie powołania Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej dla załatwiania załatwień zbiorowych pomiędzy właścicielami nieruchomości miejskich a dozorcami domowymi (D. U. R. P. Nr. 39 poz. 324) oraz art. 113 Rozp. Prezyd. Rzeczp. z dnia 28. XII. 1931 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110 poz. 976), w składzie Przewodniczący — Inż. Zygmunt Szumski — Inspektor Pracy 15 Obwodu w Łodzi jako przedstawiciel Min. Op. Społ. Członkowie: — Zygmunt Kasiński — przewodniczący Sądu Pracy w Łodzi — jako przedstawiciel Min. Sprawiedliwości, — Luwik Giełczyński Vice Starosta Starostwa Grodzkiego w Łodzi — jako przedstawiciel Min. Spraw Wewn.

Na posiedzeniu w dniu 30. XII. 1937 r. w lokalu Inspekcji Pracy w Łodzi przy ul. Zawadzkiej Nr. 1 po wysłuchaniu opinii przedstawicieli nieruchomości i dozorców domowych oraz biorąc pod uwagę ogólne położenie stron, orzekła:

§ 1

Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich właścicieli nieruchomości, z drugiej wszystkich dozorców domów m. Łodzi.

1) Za dozorcę domu w rozumieniu niniejszego orzeczenia uważa się osobę bez względu na płeć (za wyjątkiem chłopców i dziewcząt do lat 21), którą właściciel domu przyjął do pracy w charakterze dozorcę domu i powierzył jej nadzór nad domem.

2) Dozorca domu może być tylko osoba taka, która jest zameldowana w Biurze Meldunkowym Zarządu Miejskiego m. Łodzi i na objęcie stanowiska dozorcę została skierowana przez Biuro Pośrednictwa Funduszu Pracy lub przez Społeczne Biuro Pośr. Pracy.

3) Wszelkie prace dozorcę domu związane z jego stanowiskiem wykonuje sam dozorca, lub zdolni do tej pracy członkowie jego rodziny.

§ 2

Umowę o pracę zawiera pracodawca na piśmie lub ustnie. W razie zawarcia umowy ustnej dozorca ma prawo żądać jej pisemnego potwierdzenia. Umowę o pracę uważa się za zawartą z chwilą dopuszczenia dozorcę do pracy.

§ 3

Orzeczenie niniejsze stanowi podstawę do zawierania indywidualnych umów o pracę.

Indywidualne umowy o pracę, zawierające warunki mniej korzystne dla dozorcę, niż ustalone w niniejszym orzeczeniu są nieważne i z mocy prawa są zastąpione postanowieniami niniejszego orzeczenia. Indywidualne umowy o pracę, zawierające warunki korzystniejsze dla pracownika, niż ustalone w niniejszym orzeczeniu, są ważne.

§ 4

Dozorca domu jest obowiązany:

- 1) dbać o powierzony mu w opiekę dom,
- 2) o wszelkich wiadomych mu uszkodzeniach, mogących przynieść szkodę właścicielowi domu, osobom w domu zamieszkałym lub innym — na zdrowiu, życiu i majątku — winien niezwłocznie donieść pracodawcy, osobom zainteresowanym i właściwym władzom bezpieczeństwa publicznego,
- 3) wykonywać sumiennie i troskliwie wszelkie zarządzenia i zlecenia, wydawane przez pracodawcę w zakresie obowiązków należących do dozorcę domowego,

4) dbać o czystość domu, bram wjazdowych, przejazdowych, wyjazdowych, klatek schodowych i sieni, które należy codziennie odkurzać i zmywać, a co najmniej raz na tydzień zmywać, również dbać o czystość strychów, piwnic, ustępów, podwórz, rynsztoków w podwórzu i na ulicy, chodników w podwórzu i na ulicy przed domem,

5) przestrzegać skrupulatnie zleceń władz sanitarnych, co do utrzymania czystości i porządku, przeprowadzenia dezynfekcji we wszystkich miejscach zleconych i wskazanych przez władze sanitarne,

6) czuwać nad należytym i dostatecznym oświetleniem tych części domu i podwórza, które winny być w nocy oświetlone przy pomocy środków oświetleniowych, dostarczonych i urządzonych przez pracodawcę i na koszt pracodawcy,

7) dbać o całość urządzeń kanalizacyjnych, wodociagowych, elektrycznych i gazowych, znajdujących się w obrębie posesji, t. zn. o każdym zepsuciu się wymienionych instalacji i niedokładności w ich funkcjonowaniu zawiadomić natychmiast swego pracodawcę, a w razie konieczności właściwe zarządy, sprawujące nadzór nad tego rodzaju instalacjami.

8) przestrzegać przepisów sanitarno-porządkowych, obowiązujących na terenie m. Łodzi, dotyczących domów,

9) otwierać bramy w porze nocnej dla wejścia mieszkańców i wjazdów tychże,

10) dozorca nie wolno bez ważnych przyczyn opuszczać posesji mu powierzonej bez opowiedzenia się pracodawcy i bez pozostawienia dorosłej osoby w swoim zastępstwie,

11) dozorca podczas obsługi studni i filtrów winien zabezpieczyć otwory wejściowe do tychże,

12) raz tygodniowo dozorca winien przepłukać w filtrach biologicznych żużel i rynnę w koszach oksydacyjnych za pomocą urządzeń wodociagowych,

13) dozorca ma obowiązek dopilnować, aby każdy mieszkaniec domu był w porę zameldowany i przy wprowadzeniu wymeldowany.

§ 5

Dozorca otrzymuje od właściciela domu potrzebne mu narzędzia pracy bezpłatnie, a w szczególności właściciel domu winien dostarczyć dozorcę: drabinę, miotły, łopaty, kilof, skrobacz, dwa wiadra, ścierki, szczotki do szorowania, szczotki do zmywania, szufle do zbierania śmieci, taczki, siekiere, młotek, obcegi, szare mydło w miarę potrzeby, a także pas i linkę do przywiązywania się podczas wykonywania robót około czyszczenia okien na piętrach i innych prac niebezpiecznych.

Przedmioty powyższe winny być wpisane do książki obrachunkowej i wymienione przez właściciela domu, a w miarę ich zużycia stare narzędzia winien dozorca oddać właścicielowi domu, w zamin których otrzymuje nowe.

W zimie otrzymuje dozorca od właściciela domu odpowiedni kontyngent węgla, potrzebny do grzania wody, używanej przy myciu schodów i sieni.

W domach z filtrem dozorca otrzymuje raz do roku bluzy, spodnie i fartuch, a w domach bez filtru — fartuch.

§ 6

Teren miasta Łodzi dzieli się na dwiestrefy. Strefa pierwsza obejmuje śródmieście, ograniczone ulicami:

z północy: Zgierską od Limanowskiego do Placu Kościelnego, od Placu Kościelnego Brzezińską do Franciszkańskiej, Franciszkańską przez Kilińskiego do Pomorskiej, Pomorską na wschód do Sztetlinga, przez Sztetlinga do Północnej, Północną do Magistrackiej, Magistracką do Pomorskiej, Pomorską do Zagajnikowej,
od wschodu: Zagajnikową do Narutowicza, Na-

rutowicza do Konstytucyjnej, Konstytucyjną do Małachowskiego, Małachowskiego do Zagajnikowej, Zagajnikową przez Żelazną do Fabrycznej, Fabryczną do Kilińskiego, Kilińskiego do Nowozarzewskiej,

od południa: Nowozarzewską do Rzgowskiej, Rzgowską do Dąbrowskiej, Leonarda do Szosy Pabianickiej, Szosą Pabianicką do Bednarskiej, Wólczańską do Ks. Skorupki, od Ks. Skorupki Wołową do Inżynierskiej Inżynierską przez Parkową do Towarowej,

od zachodu: Towarową do Alei I-go Maja, Al. I-go Maja do Leszno, Leszno do 11-go Listopada, 11-go Listopada przez Jerzego do Ogrodowej, Ogrodową do Stodolnianej, Stodolnianą do Lutomierskiej, Lutomierską do Placu Kościelnego.

Domy znajdujące się przy ulicach stanowiących rozgraniczenie stref należą po obydwóch stronach tych ulic do strefy pierwszej.

Strefa druga obejmuje pozostały teren m. Łodzi.

Plące dozorców domów m. Łodzi ustala się następująco

W strefie pierwszej

Dla dozorców domów	I kategorii	35.— zł tygodniowo
" "	II "	27.50 " "
" "	III "	19.50 " "
" "	IV "	11.— " "
" "	V "	7.— " "
" "	VI "	5.— " "

W strefie drugiej

Dla dozorców domów	I kategorii	30.— „ tygodniowo
" "	II "	23.50 " "
" "	III "	16.50 " "
" "	IV "	9.— " "
" "	V "	6.— " "
" "	VI "	3.50 " "

Przy domach i ulicach skanalizowanych wyżej podane plące dozorców obniża się o 5 proc (pięć).

Dozorca domu narożnego — oznaczonego z jednej chociażby strony dwoma numerami policyjnymi, otrzymuje dodatkowo wynagrodzenie w wysokości 3.00 złotych tygodniowo.

Za obsługę wszelkich motorów z wyjątkiem elektrycznych dozorca otrzymuje dodatkowo wynagrodzenie 3.50 zł. tygodniowo.

Dozorca otrzymujący wynagrodzenie według IV, V i VI kategorii może zajmować się pracą najemną u innego pracodawcy, o ile pozostawi na posesji dorosłego członka rodziny jako zastępcę.

Do domów I kategorii zalicza się domy jedno- i dwupiętrowe, mające sześć i więcej klatek schodowych oraz trzy- i czteropiętrowe, mające pięć i więcej klatek schodowych.

Do II kategorii — zalicza się domy jedno-i dwupiętrowe z pięcioma klatkami schodowymi oraz domy trzy- i czteropiętrowe z trzema i czterema klatkami schodowymi.

Do III kategorii — zalicza się domy jedno-i dwupiętrowe o trzech i czterech klatkach schodowych oraz domy trzy- i czteropiętrowe o dwóch klatkach schodowych.

Do IV kategorii — zalicza się domy jedno-i dwupiętrowe o dwóch klatkach schodowych oraz trzy- i czteropiętrowe o jednej klatce schodowej.

Do V kategorii — zalicza się domy jedno-i dwupiętrowe o jednej klatce schodowej.

Do VI kategorii — zalicza się wszystkie pozostałe domy.

W domach parterowych sieni nie uważa się za klatkę schodową. Ilość pięter lub kondygnacyj określa się na podstawie przepisów prawa budowlanego.

§ 7

Jeżeli pracodawca wymaga od dozorcę domowego lub jego rodziny posług osobistych lub pracy w nieruchomości, nie wynikającej bezpośrednio z obowiązków dozorcę

domowego, jak np. pompowanie wody, czyszczenie chambeau, pracy w ogrodzie, stolarskiej, ciesielskiej, ślusarskiej, malarskiej i t. p., to obowiązany jest za pracę taką zapłacić osobno według norm płacy nie niższych aniżeli 40 gr. za godzinę.

§ 8

Dozorca otrzymuje bezpłatnie mieszkanie, nadto przysługuje mu prawo korzystania ze strychu do wieszania bielizny, piwnicy lub komórki na węgiel i pralni, o ile takie znajdują się w nieruchomości. Powyższe nie dotyczy dozorców, utrzymujących porządek przy placach niezabudowanych.

1) Mieszkanie oddane do użytku dozorcę bezpłatnie winno odpowiadać wymogom higieny i przepisom prawa budowlanego, a w szczególności mieszkanie winno być suche, widne, zaopatrzone podwójnymi oknami na okres zimowy, dostatecznie obszerne, o podłogach drewnianych, gładkich i szczelnych, posiadać kuchenkę.

2) Potrzebny remont mieszkania odbywa się na koszt pracodawcy. Przynajmniej raz na rok wiosną, a w każdym razie do końca miesiąca maja, mieszkanie służbowe dozorcę winno być na koszt właściciela domu wybielone lub wymalowane, a w razie potrzeby wyremontowane.

3) Mieszkanie służbowe dozorcę winno się jak najbliżej mieścić tej bramy wejściowej, którą dozorca w porze nocnej winien jest otwierać.

4) Jeżeli pracodawca oddał dozorcę do użytku mieszkanie nieodpowiadające warunkom higieny, sanitarnym i przepisom prawa budowlanego o mieszkaniach, pracodawca obowiązany jest wypłacić dozorcę ekwiwalent mieszkaniowy w wysokości miesięcznego ryczałtu według poniżej ustalonej skali:

a)	w domach	I kategorii	20 zł miesięcznie
b)	"	II III "	15 " "
c)	"	IV V "	10 " "
d)	"	VI "	6 " "

§ 9

Jeżeli w posesji znajduje się instalacja elektryczna, powinna być sieć doprowadzona do mieszkania dozorcę na koszt właściciela domu, założony ogranicznik lub licznik, dający światło o sile co najmniej 25 świec na ubikację mieszkalną. Dozorca korzysta ze światła bezpłatnie.

W domach, gdzie nie ma instalacji elektrycznej, dozorca domu otrzymuje bezpłatnie lampę naftową i naftę: w miesiącach letnich od 1. IV. do 1. X. — 4 litry nafty miesięcznie,

w miesiącach zimowych od 1. X. do 31. III — 6 litrów nafty miesięcznie.

§ 10

Dozorcy nie wolno przyjmować na mieszkanie sublokatorów lub na noclegi osób postronnych bez zgody pracodawcy. Pracodawca zaś nie może zmuszać dozorcę do przyjęcia sublokatora.

§ 11

W razie sporu o zaszerogowanie nieruchomości do poszczególnych kategorii orzeka Komisja Szacunkowa na żądanie każdej ze stron, skierowane do Inspektora Pracy.

Komisja składa się z trzech osób: przewodniczącego, którym z reguły jest delegat Inspekcji Pracy, wyznaczony przez Okręgowego Inspektora Pracy i dwóch członków: jednego przedstawiciela Stowarzyszenia Właścicieli Nieruchomości i jednego przedstawiciela Związku Zawodowego Dozorców Domowych. W razie uchylenia się od udziału w Komisji Szacunkowej jednej ze stron Inspektor Pracy zwraca się do Zarządu m. Łodzi o wyznaczenie członka Komisji na miejsce uchylającego się. Komisja, po dokonaniu oględzin, wydaje orzeczenie. Protokół oględzin i orzeczenie podpisują wszyscy członkowie Komisji Szacunkowej. O tym, czy dozorca posiada odpowiednie mieszkanie, orzeka Komisja Szacunkowa na żądanie dozorcę, skierowane do Inspektora Pracy, na podstawie naocznych oględzin mieszkania.

§ 12

Pracodawca obowiązany jest po rocznej nieprzerwanej pracy udzielić dozorczy jednotygodniowego, po trzech latach pracy — 2-tygodniowego płatnego urlopu.

Dozorca traci prawo do urlopu, jeżeli sam rozwiązał umowę o pracę lub jeśli rozwiązanie nastąpiło z powodów, które dają prawo pracodawcy do jej rozwiązania bez uprzedniego wypowiedzenia.

§ 13

Umowę o pracę właściciel domu może rozwiązać z dozorcą domu, po uprzednim trzymiesięcznym wypowiedzeniu, którego okres przypada na koniec kwartału kalendarzowego.

Jeżeli stosunek najmu pracy trwał już 10 lat nieprzerwanie, właściciel domu może rozwiązać stosunek umowy o pracę za uprzednim 6-miesięcznym wypowiedzeniem na koniec kwartału kalendarzowego. Wypowiedzenie może nastąpić najpóźniej w dniu ostatnim miesiąca, poprzedzającego kwartał kalendarzowy.

§ 14

Każda ze stron ma prawo rozwiązać umowę o pracę bezzwłocznie z ważnych powodów lub z winy strony przeciwnej.

Ważnymi powodami rozwiązania umowy są okoliczności, które sprawiają, że nie można zgodnie z wymaganiami dobrej wiary żądać od strony, aby pozostawała z drugą w stosunku pracy.

W razie sporu o zaistnieniu ważnych powodów lub winy rozstrzyga sąd.

§ 15

Ważność powodów do rozwiązania umowy o pracę wygasa, jeżeli strona w ciągu 2-tygodni od powzięcia wiadomości o zaistnieniu ważnego powodu nie dokonała rozwiązania umowy.

§ 16

Jeżeli pracodawca przeawczyźnie rozwiąże z dozorcą umowę o pracę bez ważnego powodu, albo gdy z własnej winy da powód dozorczy do rozwiązania umowy o pracę, wówczas winien wypłacić wszystkie świadczenia aż do końca okresu wymienionego w § 13.

§ 17

Po otrzymaniu wypowiedzenia umowy o pracę przez jedną ze stron we właściwym terminie, dozorca powinien otrzymać na swoje żądanie stosowny wolny czas w godzinach pracy, w celu wyszukania sobie nowej posady, w ilości dni sześciu w całym okresie wypowiedzenia. Czas wolny na wyszukanie posady ustala dozorca w porozumieniu z pracodawcą. Czas wolny na szukanie posady jest płatny i pracodawca nie może potrącać za dni nieobecności dozorczy żadnych sum z jego wynagrodzenia.

§ 18

Pracodawca jest obowiązany wydać dozorczy na jego żądanie świadectwo pracy, stwierdzające czas i rodzaj pracy wykonywanej oraz inne dokumenty, jakie posiada w swym przechowaniu.

W świadectwie nie wolno umieszczać żadnych uwag, któreby utrudniały dozorczy otrzymanie innego zatrudnienia.

§ 19

Po rozwiązaniu umowy o pracę dozorca zachowuje prawo do korzystania z mieszkania służbowego do czasu

wypłacenia wynagrodzenia za pracę, zwrotu kaucji i wydania świadectwa pracy, stwierdzającego czas i charakter jego pracy.

§ 20

W razie przejścia posesji na innego właściciela z tytułu sprzedaży dobrowolnej lub przymusowej, z tytułu spadku lub innego powodu, nowonabywca lub sukcesor mocą samego prawa wstępuje w stosunki z dozorcą, wynikające z umowy o pracę.

§ 21

W razie śmierci dozorczy, który przepracował u danego pracodawcy przynajmniej 10 lat, rodzina zmarłego, mająca ustawowe prawo do utrzymania i przez niego utrzymywana, winna otrzymać od właściciela nieruchomości odprawę w wysokości 4-tygodniowego wynagrodzenia; jeżeli stosunek pracy trwał przynajmniej 20 lat, odprawa stanowić będzie 8-tygodniowe ostatnio pobierane wynagrodzenie.

Rodzinnie zmarłego dozorczy przysługuje prawo zajmowania mieszkania w ciągu 3-ch miesięcy, licząc termin od pierwszego dnia następnego miesiąca od daty zgonu.

§ 22

Zrzeczenie się z góry wynagrodzenia za pracę jest nieważne.

§ 23

Pracodawca może przy zawieraniu umowy o pracę żądać od dozorczy złożenia kaucji, jedynie na zabezpieczenie rzeczywistych szkód i strat, mogących wyniknąć z winy dozorczy przy pełnieniu obowiązków. Szkody i straty może pracodawca pokryć z kaucji, tylko na podstawie pisemnej zgody dozorczy, lub na mocy orzeczenia sądowego. Kaucja złożona przez dozorcę, winna być stosownie do przepisów Rozp. Prez. Rzeczpl. z dnia 18. V. 1927 r. o kaucjach pracowników (D. U. R. P. Nr. 46 poz. 409) zdeponowana, a kwit kaucyjny złożony właścicielowi domu.

Umowy, na mocy których dozorca celem uzyskania posady dozorczy lub utrzymania nadal stosunku pracy pożyczka lub daje na przechowanie jakiegokolwiek wartości pracodawcy, lub osobie działającej z nim w porozumieniu, są nieważne i traktować je należy jako ukryte kaucje.

§ 24

Każdy właściciel domu winien w terminie do dnia 15. I. 1938 r. obecnie zatrudnionemu dozorczy, a nowoprzyjętemu dozorczy w ciągu 14 dni od daty przyjęcia go do pracy wydać książeczkę obrachunkową, według wzoru zatwierdzonego przez Okręgowego Inspektora Pracy, do której winien wpisać wymienione w § 5 narzędzia pracy i co tydzień wpisywać wypłacone wynagrodzenie.

§ 25

Orzeczenie niniejsze obowiązuje na okres od dnia 1 stycznia 1938 roku do dnia 31 grudnia 1938 r. (jeden rok), z tym, że, o ile żadna ze stron zainteresowanych nie zgłosi sprzeciwu przeciwko dalszemu stosowaniu zasad tego orzeczenia na 3 miesiące przed upływem określonego terminu, w takim razie obowiązywać będą postanowienia niniejszego orzeczenia na każdy następny rok kalendarzowy z tym samym warunkiem.

Łódź, dnia 31 grudnia 1937 roku.

Członkowie:

(—) *Zygmunt Kasiński*

Przewodniczący Sądu Pracy w Łodzi

Za zgodność z oryginałem:

Obwodowy Inspektor Pracy 15 Obwodu

Przewodniczący
Nadzwyczajnej Komisji Rozjemczej:

(—) *Inż. Z. Szumski*

Obwodowy Inspektor Pracy 15 Obwodu

(—) *Ludwik Gietczyński*

Vice-Starosta Starostwa Grodzkiego w Łodzi

Nowe opodatkowanie nieruchomości

Własność nieruchoma miejska zagrożona jest nowym podatkiem w postaci projektowanego poboru przez miasta wydzielone specjalnych opłat drogowych. Przewidywana wysokość obciążenia ma wynosić od nowych budowli 5 proc. czynszu, wzgl. wartości czynszowej, zaś od nieruchomości, nie korzystających z ulg dla nowo-wznoszonych budowli opłaty mają być ustanowione w ten sposób, że w miastach od 25 do 100 tysięcy mieszkańców łączne obciążenie tych nieruchomości w postaci podatku do podatku państwowego, podatku inwestycyjnego i opłat drogowych nie może przekraczać 75 proc. państwowego podatku od nieruchomości, przyjmując za podstawę obliczenia 7 proc. od czynszu, względnie wartości czynszowej; w miastach ponad 100 tysięcy mieszkańców — 100 proc. państwowego podatku od nieruchomości, obliczonego w sposób, podany wyżej.

Powyższe ograniczenia nie dotycząby nieruchomości zwolnionych całkowicie lub częściowo od ochrony lokatorów. Specjalne opłaty drogowe od tych nieruchomości mogłyby być pobierane w wysokości 3 i pół proc. czynszu, wzgl. wartości czynszowej, niezależnie od wysokości obciążenia w formie dodatku do podatku od nieruchomości i podatku inwestycyjnego.

Dla nieruchomości, w których tylko część lokali jest zwolniona od ochrony lokatorów, a część podlega tej ochronie, trzeba byłoby specjalne opłaty drogowe obliczać w dość skomplikowany sposób, a mianowicie: oddzielnie wymierzać opłaty od tej części nieruchomości, która podlega ochronie lokatorów i od tej, która nie podlega.

Jeżeli chodzi o Łódź, to ze względu na to, że dodatek komunalny do państwowego podatku od nieruchomości już od szeregu lat pobierany jest w wysokości 100 proc., domy stare, znajdujące się pod ochroną lokatorów, nie będą z tego tytułu obciążone. Oprócz więc nowych domów podatek ten opłacać będą także te nieruchomości, w których znajdują się lokale wyłączone spod działania ochrony lokatorów w myśl dekretu z 1935 roku, oczywiście, w odpowiednim stosunku.

Wprowadzenie nowego podatku motywowane jest potrzebami finansowymi miast, które zabiegają o powiększenie dochodów stosownie do obecnych ciągle wzrastających zadań administracji miejskiej.

Stwierdzić jednakże należy, że próby doraźnego ratowania finansów miejskich przez nakładanie wciąż nowych podatków nie mogą dać trwałej równowagi gospodarki komunalnej. Interesujące uwagi na ten temat znajdujemy w jednym z ostatnich numerów „Kur. Pozn.”, gdzie w dłuższym artykule autor, nie zaprzeczając faktycznych potrzeb miast, nazywa łataniną dotychczasową politykę w odniesieniu do ich zagadnień finansowych.

Jednym z przykładów takiego łatania jest podatek drogowy pod nazwą „specjalne opłaty drogowe”, przeznaczony na utrzymanie dróg powiatowych, tj. dróg łączących najważniejsze miejscowości, pobierany był po-

czątkowo tylko na obszarach gmin wiejskich, następnie zaś także od mieszkańców miast tzw. niewydziałonych (z powiatu). Ponieważ dotychczas cały ten podatek zabierają powiaty, miasta niewydziałone żądają od dawna przyznania im udziału przynajmniej we wpływach pochodzących od mieszkańców miast, na utrzymanie odcińków dróg powiatowych przechodzących przez miasta i przez nie konserwowanych. Do odnośnego projektu zgłosiły obecnie większe miasta wnioski, aby także w tych miastach wprowadzić osobny podatek drogowy z analogicznym założeniem, tj. aby wydatki na drogi na obszarze miasta rozkładać było można na płatników podatków bezpośrednich.

Całe założenie osobnego podatku na specjalne cele, stwierdza autor, sprzeciwia się uznanym zasadom podatkowości komunalnej i jest znowu sztucznym sposobem unikania zasadniczej reformy, o której się od dawna mówi jako o konieczności.

Gdyby i na utrzymanie ulic i placów pobierało się osobne daniny, czy opłaty, to nie mówiąc już o zamieszaniu, jakie powstaje z ciągle mnożących się danin i opłat, zbliżylibyśmy się do niedorzeczności, że miasto oprócz ogólnych danin miejskich za wszystko, co robi, pobiera jeszcze osobne opłaty. Dziś bowiem nie tylko płacimy za gaz, elektryczność, tramwaj, ale i za wodę, za wywóz śmieci (ulice i chodniki sami czyścimy), za kanalizację, za pierwsze urządzenie ulic i chodników (razem z terenem ulicznym i założeniem kanalizacji, wodociągu, gazu i elektryczności) — oprócz oczywiście opłat administracyjnych za osobiste wnioski, zezwolenia, odwołania itp. Z ogólnych danin miejskich utrzymuje się w zupełności tylko resztę: biura administracji miejskiej (bez przedsiębiorstw), opiekę społeczną w szerokim tego słowa znaczeniu, świadczenia rzeczowe na szkolnictwo powszechne, pewne urządzenia kulturalne, ulice i place przy obecnych już wydajnych opłatach adiacentowych, oraz parki i ogrody, przy czym koszty rozbudowy miasta, jak i inne wydatki znajdują znaczną część pokrycia w dochodach płynących z majątku miejskiego, jak i w użyciu terenów miejskich.

Ustanowienie osobnego podatku na drogi byłoby zatem nową opłatą tzw. celową, która by gmatwała i tak już zagmatwany system danin komunalnych, o którego uproszczenie woła się od wielu lat. Przede wszystkim jednak byłoby to nowym, i to znacznym obciążeniem podatkowym ludności miejskiej.

Należy wreszcie przestać myśleć tylko o powiększaniu obciążeń publicznych i nielogicznej łataninie naszego błędnego i skomplikowanego systemu podatkowego, którego gruntowna reforma nie tylko uznana została powszechnie za nagłą, ale też niejednokrotnie oficjalnie była zapowiadana. Przynajmniej niechaj w przeddzień jej nie powstają nowe nielogiczne podatki.

Ogłoszenie.

Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi,

na podstawie § 71 i 135 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 3 kwietnia 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr. 41), zawiadamia, że Pan Minister Skarbu, zarządzeniem z dnia 14 października 1937 r. za Nr. D. II. 26869/3/7 wyznaczył termin **pierwszego zebrania pełnomocników Towarzystwa Kredytowego miasta Łodzi** na dzień 6 lutego 1938 r. o godzinie 16 w lokalu Towarzystwa, przy ulicy Pomorskiej Nr 21.

Porządek dzienny Zebrania:

- 1) Wybór 9 członków Komitetu Nadzorczego i
- 2) ustalenie ilości Dyrektorów Towarzystwa.

Zebranie Pełnomocników odbędzie się w wyznaczonym terminie bez względu na ilość przybyłych pełnomocników.

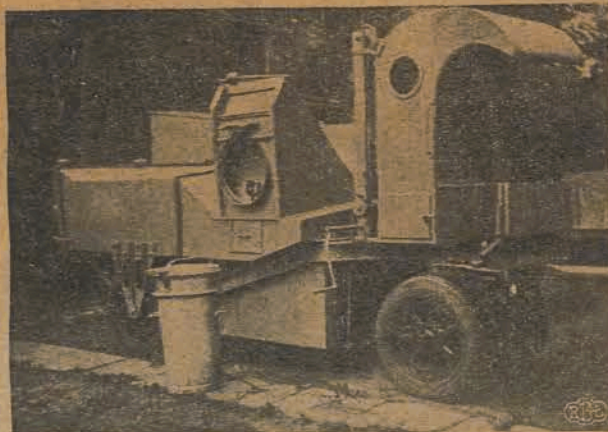
**Dyrekcja Towarzystwa Kredytowego
miasta Łodzi.**

Przedsiębiorstwo Oczyszczania Miasta

Spółka z ogr. odp.

Łódź, ul. Piotrkowska 182, tel. 245-00

Wywozi śmieci z metalowych zbiorników sposobem bezpylnym, biorąc na siebie odpowiedzialność przed władzami administracyjnymi za terminowy wywóz.

Wóz P. O. M. do bezpylnego wywozu śmieci.

Wywóz odbywa się pod kontrolą I-go i Centralnego Stowarzyszeń Właścicieli Nieruchomości, po cenach bezkonkurencyjnie niskich.

Informacje i zapisy w biurach I-go Stow. Właśc. Nieruch. m. Łodzi, Pomorska 18 i Centralnego Stow. Właśc. Nieruchomości, Piotrkowska 46

Wpływ przymusowej gospodarki mieszkaniowej na zdrowotność

Jeden z lekarzy niemieckich w wydanej ostatnio broszurze p. t. „Szkodliwość przymusowej gospodarki mieszkaniowej z lekarskiego punktu widzenia” dowodzi, że ciasnota pomieszczeń, do której w znacznej mierze przyczynia się ustawa o ochronie lokatorów, jak również niemożność doprowadzenia mieszkań do pożądanego stanu zdrowotnego, wywołuje rozpowszechnianie się chorób zakaźnych, w szczególności gruźlicy i kiły.

„W ogóle za podstawę ustalenia rozmiarów gruźlicy — pisze autor — bierzemy tylko liczby wypadków śmiertelnych, spowodowanych przez gruźlicę, pomijając wypadki zachorowań na gruźlicę, dlatego więc taka statystyka nie jest naturalnie bez zarzutu. Najglówniejszym zadaniem jest odosobnienie krzewicieli bakterii. Przez kaszel, plucie i t. d. gruźlica najbardziej się rozpowszechnia. Izolacja krzewicieli bakterii jednak wobec braku nie tylko szpitali dla gruźliczych, lecz przede wszystkim wobec braku zdrowych mieszkań jest nawet gorszą niż dawniej”.

„Więcej niż ¼ chorych pozostaje w domu i do ostatka stanowią źródło zarazków w swoim często bardzo ciasnym mieszkaniu”.

„Z przeszkód, jakie przeciwstawiają się racjonalnemu zwalczaniu epidemii, najbardziej należy wziąć pod uwagę braki wyżywienia i mieszkania”.

Bardzo szczegółowo zastanawia się autor nad kiłą, którą przypisuje w znacznej części stosunkom mieszkaniowym. Przytacza przykłady: 7-letnia dziewczynka mieszkała wspólnie z matką, bratem i dwiema siostrami w kuchni; pokój był oddany sublokatorowi, który dziewczynkę zaraził. — 9-letnia dziewczynka mieszkała w jednym pokoju z rodzicami i siedmiorgiem rodzeństwa; spała z 19-letnią siostrą, od której się zaraziła. — 13-letnia dziewczynka

czyna zaraziła się podobno w szkole; w mieszkaniu 9 osób; spała ze swoim 11-letnim bratem i zaraziła go, — 11-letnia dziewczynka, mieszkająca w jednym pomieszczeniu z rodzicami i czworgiem rodzeństwa, zaraziła się od matki, ta zaś od swego męża.

Wszystkich tych zarażeń zdaniem autora można byłoby uniknąć, gdyby dla każdego było osobne łóżko i dość powietrza w pomieszczeniach.

I tu jako zagadnienie naczelné wysuwa się kwestia mieszkaniowa. Przy przymusowej gospodarce mieszkaniowej dostarczenie ludności zdrowych i odpowiednich mieszkań nie może być realizowane. Przede wszystkim mieszkania w domach podlegających przepisom wyjątkowym, nie mogą być doprowadzone do pożądanego stanu zdrowotnego ze względu na brak środków. Poza tym właściciel domu, nie mając możliwości odpowiedniego i celowego rozporządzania swoim majątkiem, nie może przeszkodzić, aby w jednym pomieszczeniu mieszkało po kilkanaście osób, co jest jednym z najpoważniejszych czynników, sprzyjających rozpowszechnianiu się chorób zakaźnych. Należy sobie przy tym zdać sprawę z tego, że stosunki mieszkaniowe nie mogą być uzdrowione bez racjonalnej rozbudowy. Dotychczasowe budownictwo, finansowane przeważnie z funduszy publicznych, nie zdołało zaspokoić zapotrzebowania. Równoległe bowiem z powstawaniem nowych mieszkań, których ilość i tak jest niedostateczna, pewna część starych niszczy się wskutek braku remontu. Jedynie całkowite uchylenie ustawodawstwa wyjątkowego przyczyni się do utrzymania istniejących mieszkań w należyłym stanie oraz pobudzi inicjatywę prywatną w kierunku budownictwa bardziej skutecznie niż stosowanie ulg podatkowych. Tylko w tych warunkach możliwe będzie zrealizowanie postulatu zdrowych i wygodnych mieszkań dla wszystkich.

Wybory w Towarzystwie Kredytowym m. Łodzi

W wyniku wyborów, przeprowadzonych w trzech okręgach Towarzystwa Kredytowego m. Łodzi, wybrani zostali jako pełnomocnicy pp. St. Bartoszevska, W. Baumgart, H. Bechtold, Fr. Bornstein, Dr. L. Czarnożył, Z. Ditrych, sędzia J. Dokont, S. Dreihorn, D. Dynin, W. Eckart, F. Ekielski, A. Ende, K. Emde, T. Fiedler, O. Friese, S. Fuks, K. Gadzinowski, dr. W. Gasecki, A. Gehalski, L. Glowinski, H. Goerne, W. Grabowski, dr. St. Gutentag, J. Halpern, G. Hein, J. Ignatowicz, inż. J. Jakobson, A. Just, A. M. Kaplan, K. Kapuściński, J. Keil, L. Kiebbe, Ch. Kiersz, W. Knapp, G. Kowalski, A. Krysiak, dr. A. Kunnert, B. Kulesza, P. Lange, J. Lesz, R. Lewandowski, S. Lewandowski, kand. n. ek. Wł. Lewicki, J. Lichtenberg, J. Lieberman, inż. L. Lubotynowicz, P. Maciński, F. Maib, J. Makowski, dr. adw. Markowicz, adw. S. Mazurowski, J. Meissner, W. Mikucki, K. Miller, K. Nelson, L. Neugebauer, J. Ostrowski, B. Pawlak, G. Petzold, A. Pfeiffer, J. Pogonowski, S. Pokój, E. Rathe, O. Roesner, H. Rozenal, E. Ryzenberg, L. Salomończyk, K. Sapiński, M. Sandmeer, E. Schmidt, J. Secemski, A. Sikorski, J. Spodenkiewicz, St. Stopczyński, L. Szajn, Fr. Wagner, L. Wagner, O. Wagner, inż. J. Wajntraub, W. Wasiak, inż. M. Weinberg, D. Weiss, J. Wilczek, E. Wisławski, H. Werdyger, J. Wolf, A. Zanger oraz adw. E. Zejda

Jako zastępcy pełnomocników przeszli pp.: E. Biernacki, W. Czechowski, B. Derdzikowski, A. J. Englard, A. Erdman, R. Frank, D. Hechtkopf, K. Karasiński, G. Krenicer, W. Künzl, F. Margulies, J. Michelis, K. Müller, M. Opoczyński, B. Pacuszka, B. Piasecki, A. Pilarski, R. Reitz, P. Rembiałkowski, R. Ritter, M. Sandberg, W. Srebrnik, H. Schwalm, G. Szware, J. Ullrich, R. Wimmer, H. Wiślicki, I. M. Wajdyśławski, L. Wolanek, oraz I. M. Zduński.

Świadczenia właścicieli nieruchomości na Pomoc Zimową

W roku bieżącym wprowadzone zostały pewne zmiany w obliczaniu świadczeń na Pomoc Zimową, ponoszonych przez poszczególne warstwy społeczne. Według nowych ustaleń właściciele nieruchomości opłacać będą świadczenia od miesięcznego dochodu netto (dochód rzeczywisty pomniejszony o wartość podatku dochodowego) według następującej skali:

przy dochodzie od	160— 300 zł miesięcznie	— 1 1/2%
„ „ „	301— 400 „ „	— 3/4%
„ „ „	401— 600 „ „	— 1%
„ „ „	601—1000 „ „	— 2%
„ „ „	1001—2000 „ „	— 2 1/2%
„ „ „	2001—3000 „ „	— 4%
„ „ „	3001—5000 „ „	— 5%
„ „ „	5001 wzwyż „ „	— 6%

Aby obliczyć przypadającą od niego opłatę winien właściciel domu roczny dochód netto według nakazu płatniczego na podatek dochodowy, po potrąceniu wymierzonego podatku, podzielić przez 12, otrzymując w ten sposób miesięczny dochód netto, do którego stosuje się odpowiednią stawkę stosownie do powyższej tabeli. Świadczenia w wysokości w ten sposób obliczonej płatne są w ciągu 5 miesięcy lub też mogą być uiszczone jednorazowo za cały okres.

Obywatele ponoszący świadczenia od dochodu lub z innego tytułu nie opłacają w tym roku świadczeń od lokali.

Odpowiedzialność podatkowa użytkowników i dzierżawców za podatek od nieruchomości

Stosownie do przepisów Ordynacji Podatkowej osoba, która jest użytkownikiem nieruchomości podlegającej podatkowi od nieruchomości, odpowiada za ten podatek z tej nieruchomości solidarnie z właściwym płatnikiem, to jest właścicielem tej nieruchomości.

Odpowiedzialność ta dotyczy tych rat podatku od nieruchomości, których terminy płatności przypadają w czasie trwania użytkowania.

Przy tym, jeżeli dana osoba użytkuje całą nieruchomość, to jej odpowiedzialność dotyczy podatku od całej nieruchomości. Jeżeli natomiast użytkuje tylko jej część, to odpowiada za tę część podatku, jaka się należy od części nieruchomości poddanej użytkowaniu.

Te same zasady mają zastosowanie także do dzierżawcy nieruchomości, jeżeli w umowie dzierżawy zobowiązał się do ponoszenia podatku gruntowego lub podatku od nieruchomości.

Człowiek drugoplanowy

Następujący mały szkic znajdujemy w jednym z pism zagranicznych. Píše go lokator zastawiając się nad rolą właściciela domu w życiu lokatora.

Jedną z najważniejszych potrzeb ludzkich jest mieszkanie, które stanowi podstawę bytu rodziny, wszystko jedno, czy idzie o pokój na poddaszu, czy o mieszkanie, dziewięciopokojowe. Mieszkanie nazywamy „swoim domem“ i już w tym słowie tkwi zadowolenie z miejsca, w którym można pozostać. Czy się ma pieniądze w kieszeni lub też nie, czy ma się świecące lóckie lub też nie — wszystko to odgrywa znaczną rolę na zewnątrz chociażby wszystko inne składało się niezbyt pomyślnie w domu, mamy ukrycie, tam nikt nam nic zrobić nie może, tam jesteśmy w swojej twierdzy (my house is my castle, jak mówią Anglicy).

Któż jest szafarzem tego dobrodziejstwa?

Od czasu do czasu zgłasza się ktoś do nas i mówi: „Jestem zdunem, przysyła mnie gospodarz“. — Tak, jest tam taki legendarny człowiek na dalszym planie, nazywany przez nas gospodarzem. Lokatorzy mieszkający z nim wspólnie w jednym domu, na pewno go znają — z dobrej strony albo ze złej, ale większość z nich? Bo bardzo często mieszkamy w domu, w którym gospodarz nie mieszka. Wcale swego gospodarza nie znamy. Kim on jest właściwie? Ma on konto czekowe w P. K. O. Czasami przysyła upomnienie, my zaś składamy u niego zażalenie: to zatkana jest rura w zlewie, to sufit w jadalni ma wilgotną plamę, w kuchni niedobrze się pali...

Tak. Taki gospodarz to dobra rzecz — dla innych, on ponosi odpowiedzialność, musi zapłacić kominiarzowi i za wywózkę śmieci. Gdy dach nad naszą głową jest zepsuty, on go musi naprawić. Musi zamiatać śnieg i sypać popiół. Gdy pomimo to przechodzień upada przy ślizgawicy — on ma proces na karku. Gdy pęknie rura wodociągowa — wszyscy wołają o niego. Gdy pokój nie ma słońca — cień pada na niego, gdy zaś balkon nie jest loggią — on ponosi winę. (Gdy loggia nie jest balkonem, to również jest winien). Gdy jednak nie otrzymuje punktualnie swego komornego, to i w tym wypadku jest złym człowiekiem — krótko mówiąc: gospodarz jest kozłem ofiarnym do wszystkiego co jest związane z ukochanym naszym mieszkaniem, a jednak jest tym niezastąpionym człowiekiem, utrzymującym dom, w którym mamy swój kącik.

Kupca naszego znamy i jesteśmy mu wdzięczni za dobrą obsługę. Krawca naszego klepiemy po plecach, gdy ubranie dobrze leży. Za każdą usługę jesteśmy wdzięczni, gdy nawet za nią płacić musimy. Tylko z tym gospodarzem jest jakoś inaczej. W wielu wypadkach jest on tylko — człowiekiem na dalszym planie naszego życia.

Informacje i wiadomości bieżące.

Zeznania o dochodzie na rok 1938

W myśl art. 69 Ordynacji Podatkowej osoby fizyczne obowiązane są złożyć zeznanie do wymiaru podatku dochodowego na rok podatkowy 1938 do dnia 1 marca r. b.

Ponieważ nie przewiduje się, aby termin ten został przedłużony, wszyscy płatnicy podatku dochodowego a więc i właściciele nieruchomości winni już w najbliższym czasie przystąpić do zebrania wszelkich dowodów i sporządzenia zestawień przychodu i rozchodu za rok gospodarczy 1937.

W związku z tym przypominamy, że biuro Centr. Stow. Właśc. Nieruchomości, Piotrkowska 46, wzorem lat ubiegłych, wypełnia dla członków wszelkie zestawienia i formularze, związane z zeznaniem o dochodzie już z początkiem lutego rozpocznie przyjmowanie zeznań do wypełnienia.

Niezależnie od tego biuro udziela szczegółowych informacji w sprawie składania zeznań o dochodzie oraz wydaje specjalnie w tym celu wypracowane formularze, dostosowane do obecnych wymagań władz skarbowych, pomocne przy sporządzaniu zestawień przychodu i rozchodu z nieruchomości.

Oplaty na Fundusz Pracy od czynszu dzierżawnego

Przypominamy, że w ciągu miesiąca lutego należy uiścić opłaty na Fundusz pracy od czynszu dzierżawnego za IV kwartał 1937 r. Opłaty te wynoszą pół proc. od czynszów, zainkasowanych w okresie od 1.—31. XII. 37 r., przy czym nie podlega opodatkowaniu komorne z mieszkań 1 i 2-izbowych oraz za wszelkiego rodzaju lokale, zajmowane przez właścicieli nieruchomości we własnych domach.

Równocześnie z uiszczeniem należności winni płatnicy składać we właściwych urzędach skarbowych wykazy czynszów osiągniętych w IV kwartale r. ub. wraz z obliczeniem przypadających opłat.

W sprawie poświadczania uproszczonych ksiąg rachunkowych

Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 17 grudnia ub. r. zwolniło płatników od obowiązku poświadczania ksiąg uproszczonych przed każdym rokiem operacyjnym, o ile w księgach tych, należycie już raz zaświadczonych, będą dokonywane zapisy, dotyczące następnego roku operacyjnego.

Termin poświadczenia ksiąg gospodarczych właścicieli nieruchomości, zakładanych na rok 1938 przesunięty został do dnia 1 lutego 1938.

Ostatni termin odroczeń podatkowych

Zainteresowanym płatnikom przypominamy, że z dn. 31 marca 1938 upływa termin odroczenia zaległości podatkowych, objętych ulgami na podstawie rozporządzenia ministra skarbu z dn. 15 kwietnia 1935 roku o ulgach w spłacie zaległości podatkowych.

W wskazanym wyżej terminie tj. do 31 marca br. włącznie pozostaje jeszcze po odpisanu przysługujących ustawowo częściowych umorzeń, odroczone zaległości mogą być spłacone na warunkach bardzo dogodnych. Mianowicie wpłaty uskutecznione w tym czasie na poczet tych zaległości pokrywają zaległość w stosunku 150 proc. (np. wpłata 100 zł. pokrywa 150 zł. zaległości).

Ponadto wpłaty te mogą być dokonywane obligacjami 6 proc. pożyczki wewnętrznej (Narodowej) oraz 5 proc. pożyczki konwersyjnej z r. 1924.

Zaznaczamy przy tym, że w razie nieuiszczenia odroczonej zaległości do 31 marca rb., zostaną one ściągane w drodze egzekucyjnej z doliczeniem odsetek za zwłokę.

W dniu 20 stycznia 1938 roku zmarł w wieku lat 71

b. p. HERMAN SZYK

właściciel nieruchomości, przy ul. Kilińskiego 93.

Zmarły był czynnym członkiem naszego Stowarzyszenia i w latach 1925 i 1926 współpracował w Zarządzie.

Cześć Jego pamięci!

Centralne Stowarzyszenie
Właścicieli Nieruchomości m. Łodzi
i Województwa Łódzkiego w Łodzi
ul. Piotrkowska Nr. 46.

Ułatwienia dla płatników podatków

Jak podaje „Gaz. Giełd. i Los.“, Izby skarbowe otrzymały okólnik o ułatwianiu spraw płatników, zgłaszających się o ulgi w spłacie należności podatkowych.

Ułatwieniem w przyszłości będzie przyjmowanie ustnych prośb o ulgi, gdy interesanci nie mają ze sobą podań pisemnych. Zgłoszenia takie mają być załatwiane protokolanie i wydawanie decyzji odbywać się ma niezwłocznie tego samego dnia, chyba, że zachodzi potrzeba zbadania stanu majątkowego petenta.

Decyzje w tej sprawie mają być doręczane płatnikom na piśmie, lub ustnie, za potwierdzeniem podpisu w aktach sprawy.

Odpowiedzialność za umieszczanie anten radiowych

W myśl przepisów o poczcie, telegrafii i telefonii, przy zakładaniu prywatnych urządzeń radiokomunikacyjnych przez posiadaczy zezwoleń, służy im prawo umieszczania na prywatnych gruntach i nieruchomościach, w których obrębie zamieszkują, urządzeń antenowych, po uprzednim zawiadomieniu właściciela i pod warunkiem wyrównania strat, na jakie został narażony właściciel nieruchomości przez założenie anteny. Umowy, sprzeczne z tym postanowieniem, są z samego prawa nieważne.

Równe pierwszeństwo hipoteczne przy pierwiastkowej regulacji

Zgodnie z wyjaśnieniem Sądu Najwyższego z dnia 28. V. 37 r. w sprawie Nr. C. I. 2317—36 przy pierwiastkowej regulacji hipotecznej w zasadzie wierzytelności zostają zabezpieczone z równym pierwszeństwem hipotecznym. Znaczy to, że o ile akty obciążające nieruchomości zostały sporządzone przed założeniem hipoteki, to przy zakładaniu księgi hipotecznej wszystkie poprzednio istniejące wierzytelności korzystają z równego pierwszeństwa, niezależnie od znaczenia długu i kolejności jego zaciągnięcia.

W motywach Sąd Najwyższy podniósł, że pierwszeństwo hipoteczne jest jednym ze skutków hipotecznego ujawnienia praw, może więc ono być uzyskane tylko w stosunku do nieruchomości już hipotekowanej, gdyż stosowanie przepisów ustawy hipotecznej możliwe jest tylko, o ile pierwiastkowa regulacja już została uskuteczniiona.

Poza tym dla uzyskania pierwszeństwa hipotecznego konieczne jest stwierdzenie pierwszeństwa danego prawa, podlegającego ujawnieniu w wykazie hipotecznym. W toku zaś pierwiastkowej regulacji prawa są zgłaszane w jednym wyznaczonym dla ich zgłoszenia terminie.

Projekt ustawy o usuwaniu śmieci

Wnieiony do sejmu projekt ustawy o usuwaniu nieczystości i wód opadowych, obejmuje także kwestię oczyszczania miasta ze śmieci. W przedmowie tym projektowane przepisy określają przede wszystkim, że obowiązek utrzymania porządku i czystości na ulicach (chodnik i połowa jezdni), jak i w obrębie nieruchomości (wywóz zebranych śmieci) spoczywa na właścicielach nieruchomości. Obowiązek ten obejmuje również polewanie jezdni i chodników, usuwanie z nich śniegu i lodu oraz posypywanie chodników szorstkimi materiałami w czasie gołolodzi. Następnie przewiduje się, że gmina na podstawie uchwały organu stanowiącego może przejąć za opłatą wykonywanie obowiązków, ciążących na właścicielach nieruchomości, albo też udzielić koncesji osobie prawnej lub fizycznej na wykonywanie przejętych obowiązków. Udzielanie koncesji jak i opłaty, które ma pobierać koncesjonariusz, podlegają zatwierdzeniu właściwej władzy nadzorczej. Przepis więc ten zapewni gminie podstawę do zorganizowania we własnym zakresie zakładu oczyszczenia danego osiedla, podobnie jak dotychczas przysługuje jej wyłącznie prawo budowy i eksploatacji urządzeń kanalizacyjnych. Na zaprowadzenie tego rodzaju zakładu będą użyte przez gminę opłaty, pobierane od właścicieli nieruchomości za wykonywanie ciążących na nich obowiązków.

Nowe opłaty za ogłoszenia o rejestracji stowarzyszeń

Z dniem 28 grudnia 1937 r. weszło w życie rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 10 grudnia 1932 r. o rejestracji stowarzyszeń.

Nowe rozporządzenie ustanawia wysokość opłaty za ogłoszenie o rejestracji na 30 zł., a za ogłoszenie o zmianie statutu na 20 zł.

Obniżenie kosztów zakładania hipotek włościąńskich.

Wychodząc z założenia, że rozpowszechnienie hipoteki leży w interesie nie tylko prywatnym, ale i publicznym, i że państwo powinno przyjść z pomocą w tym kierunku mniejszej własności ziemskiej (do 50 ha), opracowano w Min. Sprawiedliwości projekt ustawy, mający na celu zniesienie kosztów regulacji hipoteki.

Projektowana ustawa przewiduje zwolnienie od opłat sądowych i stemplowych szeregu manipulacji, niezbędnych przy zakładaniu księgi hipotecznej, rozciągając ulgi również na czynności, związane z wydzieleniem nieruchomości do oddzielnej księgi hipotecznej.

Niezależnie od zniżek, przewidzianych w omawianej ustawie, Min. Sprawiedliwości przeprowadzi we własnym zakresie obniżenie opłaty, należnej pisarzowi hipotecznemu za czynności, związane z pierwiastkową regulacją hipoteczną, oraz kosztów książki hipotecznej i ogłoszenia o pierwiastkowej regulacji. Ulgi te nie wymagają unormowania ustawowego.

Koszt wywołania hipoteki małej własności rolnej, wynoszący obecnie od 70 do 200 zł. (bez kosztów sporządzenia planu), po zastosowaniu proponowanych ulg, będzie się wahał w granicach od 28 zł. do 100 zł.

MOTORY ELEKTRYCZNE WSZELKIEGO RODZAJU NOWE I UŻYWANE ELEKTROPOMPY DO STUDNI I FILTRÓW

NAJTAŃSZE ŹRÓDŁO — SPRZEDAŻ — KUPNO — ZAMIANA — WYPOŻYCZANIE
WARSZTATY REPERACYJNE

Naprawa i przewijanie motorów, wykonanie szybkie i solidne wy-
pożyczanie motorów na czas naprawy, na składzie części zapasowe.
Instalacje siły i światła. Żarówki oszczędnościowe dla klatek scho-
dowych. Siatki, pewnie zabezpieczające żarówki od kradzieży
Oliwa motorowa.

Inż. REICHER i S-ka, Południowa 28, tel. 210-00

Akty przyrzeczeń nieruchomości (punktacje), sporządzone w biurach podań są nieważne.

Według orzeczenia Sądu Najwyższego w sprawie Nr. K. 408/36 właściciele biur podań nie mają prawa sporządzać aktów przyrzeczeń kupna-sprzedaży nieruchomości, gdyż w myśl odnośnych przepisów są one jedynie uprawnione do pisania podań i próśb, przy czym warunki jakim podania te mają odpowiadać oraz do jakich władz i urzędów mogą być wystosowane, są ściśle oznaczone w odnośnych przepisach ustawowych. Natomiast wszelkie zastępstwa, udzielanie porad prawnych, z wyjątkiem wypadków, gdy należy wyprowadzić klienta z błędu co do skuteczności podania lub co do właściwości władzy, do której ma skierować podanie, jest zakazane.

Zakazem tym objęte jest także sporządzanie umów, które w istocie swej są ujęciem w formę pisemną udzielonej porady prawnej.

Majątek nieruchomy miejski.

Majątek nieruchomy, należący do samorządu miejskiego w Łodzi, składa się z placów niezabudowanych i budynków. Place niezabudowane zajmują przestrzeń ok. 1416 ha, z których 8 proc. przypada na place budowlane, 21 proc. na tereny, przeznaczone pod ulice, parki, skwery i zieleńce oraz 71 na grunty rolno-leśne, położone poza granicami miasta.

Budynków własnych posiada Zarząd Miejski ogółem 101, w tym 16 — przypada na budynki szkolne, 3 — zakłady opieki, 3 — biurowe, 74 — czynszowe oraz 5 budynków różnych. Ogólna kubatura tych budynków wynosi 789.005 m. sz. Dla ilustracji wzrostu majątku miejskiego przytoczymy, że w 1919 roku miasto posiadało tylko 17 budynków o kubaturze 90.413 m. sz.

Nowy podział miasta na rewiry inkasowe Elektrowni Łódzkiej

Dyrekcja Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Sp. Akc. podaje do wiadomości swoich Odbiorców energii elektrycznej, że w I okresie 1938 roku nastąpił nowy podział miasta na rewiry inkasowe, wskutek czego może się zdarzyć, że w terminie od 1 do 31 stycznia r. b. inkasenci zgłoszą się do odbiorców wcześniej lub później niż w terminach dotąd ustalonych.

Zmiana taka będzie miała miejsce tylko w pierwszym okresie inkasowym. Inkaso za dalsze okresy będzie się odbywało według dat ustalonych w czasie od 1 do 31 stycznia r. b.

Zarazem Dyrekcja zawiadamia pp. Odbiorców, że od dnia 3 stycznia 1938 roku wydawane są personelowi, spełniającemu czynności służbowe na mieście

Legitymacje koloru białego z fotografiami,

zaopatrzone w pieczęcie, plomby firmowe oraz podpisy Dyrekcji i zawierające wyszczególnienie funkcji służbowych. Dotychczasowe legitymacje zostały unieważnione, zaś nowe są ważne do końca 1938 roku.

PP. Odbiorcy energii elektrycznej w związku z tym powinni żądać okazania legitymacji służbowej przed rozpoczęciem czynności przez funkcjonariusza elektrowni.

Na powyższe zmiany Dyrekcja Łódzkiego Towarzystwa Elektrycznego, Spółki Akcyjnej, zwraca specjalnie uwagę pp. Odbiorców, nadmienając, że za nadużycia osób, niezaopatrzonych w legitymacje Towarzystwa, nie przyjmuje na siebie żadnej odpowiedzialności.

Akcja zbiórki złomu metalowego

Związek Rezerwistów w Łodzi, podejmując na terenie naszego miasta akcję zbiórki złomu metalowego zwrócił się z wezwaniem do właścicieli nieruchomości, aby wszelki złom metalowy znajdujący się na terenie ich posesji — gromadzili w jednym miejscu.

Po zebraniu pewnej ilości złomu, bądź to od lokatorów, bądź też będącego w dyspozycji właściciela, należy zawiadomić Związek Rezerwistów (Kilińskiego 49), który wydeleguje upoważnionych przedstawicieli dla zabrania ofiarowanego złomu.

My ze swej strony zwracamy się do właścicieli nieruchomości, aby w miarę możliwości zastosowali się do wezwania Związku Rezerwistów i poparli wszczętą przezeń mader pożyteczną akcję.

Podatek od lokali w domach spółdzielczych

Ukazał się okólnik Ministerstwa Skarbu w sprawie stawy wymiaru podatku od lokali w domach, należących do spółdzielni mieszkaniowych lub mieszkaniowo-budowlanych, wyjaśniający, że stosunek prawny między spółdzielnią a członkiem, mający za przedmiot używanie mieszkania — jest stosunkiem najmu aż do czasu, gdy własność danego lokalu zostanie ze spółdzielni przepisana na członka.

Wobec tego od lokali zajmowanych przez członków spółdzielni, aż do czasu przepisania na nich tytułu własności, winien być pobierany podatek od lokali, a podstawą jego wymiaru stanowi faktyczne komorne z roku poprzedzającego okres podatkowy, które członek jako najemca był obowiązany płacić spółdzielni jako wynajmującej.

Odpowiedzialność podatkowa nabywcy nieruchomości.

Na mocy art. 130 ordynacji podatkowej osoba, która po dniu 14 stycznia 1936 nabyła nieruchomość odpowiada za należne z nabytej nieruchomości za czas przed jej nabyciem: podatek gruntowy oraz podatek od nieruchomości.

Nabywca odpowiada za wspomniane podatki solidarnie ze zbywcą, to znaczy, że także od zbywcy może władza skarbową żądać zapłaty całej zaległości. W razie użycia zapłaty od jednego, nie może żądać już zapłaty od drugiego.

Okoliczność, że nabywca zobowiązał się umownie wobec zbywcy do zapłaty podatku ma tylko to znaczenie, że jeżeli nabywca ów podatek zapłaci, to może pozwać sądownie zbywcę o zwrot zapłaconej kwoty.

Reforma ustawy o podatku dochodowym?

Projekt reformy ustawy o podatku dochodowym przewiduje zniesienie wielokrotnego opodatkowania dochodów osób prawnych drogą zwolnienia z podatku dochodowego dochodów, uzyskiwanych z akcji spółek akcyjnych oraz udziałów w spółkach z o. o. i spółdzielniach.

Dalszą zmianą projektowaną przez min. skarbu, jest wprowadzenie ryczałtu dla drobnych płatników w podatku dochodowym bez ustalenia sum dochodów w każdym poszczególnym przypadku.

Związek Izb Przemysłowo Handlowych, który otrzymał powyższy projekt do zaopiniowania, wypowiedział się za wprowadzeniem projektowanych zmian.

Obwieszczenie.

Zarząd Miejski w Łodzi niniejszym ogłasza, że zgodnie z § 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 czerwca 1924 roku (Dz. U. Rz. P. Nr 51/24 poz. 522) i stosownie do § 51 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 6 grudnia 1932 roku (Dz. U. Rz. P. Nr 11/33 poz. 77)

Preliminarz Budżetowy Zarządu Miejskiego w Łodzi na rok adm. 1938/39

obejmujący administrację, szpitale, zakłady opiekuńcze i przedsiębiorstwa komunalne, wyłożony zostanie do publicznej wiadomości od dnia 31 stycznia 1938 roku na przeciąg 7-miu dni (do dnia 8 lutego 1938 r. włącznie) w sali Głównej Kasy Miejskiej, okienko Nr 19, Plac Wolności Nr 14, w podwórzu, gdzie może być przeglądany przez płatników danin komunalnych, celem wnoszenia spostrzeżeń i zarzutów.

Łódź, dnia 28 stycznia 1938 roku.

Tymczasowy Prezydent Miasta

(—) M. Godlewski.

Komunikat

Podajemy do wiadomości P.P. Członków, że biuro nasze przyjmuje do wypełnienia wykazy przychodów i rozchodów z nieruchomości do zeznania o dochodzie na rok podatkowy 1938.

Ponieważ termin składania zeznań dla osób fizycznych upływa z dniem 1 marca r. b., prosimy zainteresowanych właścicieli nieruchomości — członków Stowarzyszenia, o jak najwcześniejsze zgłaszanie się w powyższej sprawie do biura.

CENTRALNE STOWARZYSZENIE
WŁAŚCICIELI NIERUCHOMOŚCI m. ŁÓDZI
I WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO W ŁÓDZI
ULICA PIOTRKOWSKA NR. 46

W kraju i poza krajem.

Kredyty na remont nieruchomości miejskich w Warszawie

Związek Komunalnych Kas w Warszawie, w uwzględnieniu konieczności poprawienia wyglądu estetycznego i stanu materialnego miast i osiedli miejskich, zalecił Warszawskiej Komunalnej Kasie Oszczędności udzielanie pomocy kredytowej na remonty domów.

Kredyt ma być udzielany tylko jednostkom gospodarczo zdrowym, dającym gwarancję, że środki w tym kredycie ulokowane, nie ulegną zamrożeniu. Najchętniej widzianą gwarancją jest zabezpieczenie hipoteczne.

Warunki i oprocentowania kredytu będą normalne. Wysokość kredytu będzie normowana kosztorysem robót. Przy większych kwotach kredyt może być realizowany w miarę postępu robót. W każdym razie wysokość kredytu, w myśl instrukcji min. skarbu, nie może przekraczać 1 proc. wkładów oszczędnościowych.

Domy bez kominów w Islandii

Na niektórych obszarach Islandii znajdują się źródła podziemnej pary i gorącej wody, wydobywające się z licznych szczelin i otworów w ziemi. Źródła te zostały w ciekawy sposób wykorzystane. Mianowicie, w stolicy wyspy Reykjavik wszystkie domy posiadają centralne ogrzewanie i piece kuchenne „opalone“ parą z gejzerów. Domy buduje się zatem bez kominów. Jest to więc bodaj jedyne na świecie miasto, w którym mieszkańcy nie odczuwają zmyru sadzy i dymu, unoszących się ciężkimi chmurami ponad ulicami.

Przesunięcie domu 9-piętrowego

Jak donosi prasa, w mieście Hartford w Stan. Zjedn. Am. P. przesunięto budynek dziewięciopiętrowy na odległość 33 m., przy czym praca w całym domu odbywała się normalnie bez jakichkolwiek przeszkód, podobnie działały bez przerwy instalacje wodociągowe, gazowe i elektryczne. Samego przesunięcia dokonano w 36 godzin przy użyciu 6 ludzi i dwóch wyciągów.

Porcelanowe tapety — stosowane w Ameryce

Związek budowniczych amerykańskich przeprowadził próby z sensacyjnym wynalazkiem pewnego inżyniera nowojorskiego, który stworzył preparat, pozwalający na nakładanie cienkiej warstwy porcelanowej na ściany mieszkań.

Głównym składnikiem preparatu jest glina kaolinowa, będąca surowcem, z którego wypala się porcelanę. Roztwór kaolinu i pewnych chemikaliów nakłada się na ściany przez rozpylenie przy pomocy pistoletu, poruszonego sprężonym powietrzem. Roztwór zasycha bardzo szybko. Tapeta porcelanowa jest bardzo trwała, można ją fabrykować w różnych kolorach i myć tak, jak talerz.

SKŁADAJCIE OSZCZĘDNOŚCI
KOMUNALNEJ KASIE OSZCZĘDNOŚCI
 W
MIASTA ŁODZI

Centrala: ulica Św. Andrzeja Nr. 3 (dom własny). Telefony: 207-68, 205-57, 207-57

Oddział I-szy: ulica Pomorska Nr. 3. Telefon 207-69.

Oddział II-gi: Pl. Reymonta 1/2. Telefon 207-70.

Za wszelkie wkłady i operacje K.K.O. odpowiada gmina miasta Łodzi całym swym majątkiem i wszystkimi dochodami.
 Biuro Kasy czynne dla wpłat i wypłat na wkładach oszczędnościowych od godziny 9-ej do 16-ej, dla pozostałych operacyj od godziny 9-ej do 14^{1/2}, w soboty do godziny 13-ej dla wszystkich operacyj.

ŻARÓWKI

„PHOS”

SĄ NAJTAŃSZE I NAJTRWALSZE

WIELKI WYBÓR WIELKOŚCI
 3, 5, 10, 15, 25, 30, 40, 60 watt i t. d.

CENY OD 55 GROSZY

Dla właścicieli nieruchomości specjalnie poleca się do numerów i na klatki schodowe 3- i 5-wattowe których inne firmy nie wyrabiają

*Informacje w biurze Centr. Stowarzyszenia
 Właścicieli Nieruchom., Łódź, Piotrkowska 46*

WSZYSCY WŁAŚCICIELE NIERUCHOMOŚCI M. ŁODZI KORZYSTAĆ MOGĄ BEZ ZASTAWU Z

BIBLIOTEKI

PRZY CENTRALNYM STOWARZYSZENIU WŁAŚCICIELI
 NIERUCHOMOŚCI M. ŁODZI I WOJEWÓDZTWA ŁÓDZKIEGO

UL. PIOTRKOWSKA № 46

BIBLIOTEKA ZAWIERA ARCYDZIEŁA NAJNOWSZEJ
 LITERATURY POLSKIEJ I OBCEJ

ABONAMENT MIESIĘCZNY WYNOŚI:

za jedną książkę 75 gr.

za dwie książki zł. 1.25

BIBLIOTEKA CZYNNA jest od 9—1^{1/2} i 3^{1/2}—6 po poł., w soboty od 9 do 1^{1/2}-ej po południu